

بررسی ضرورت و اهمیت احداث پیاده‌روهای شهری به عنوان فضاهای فراموش شده از دیدگاه برنامه‌ریزی شهری

اقبال نصیری^{۱*}، اکبر کیانی^۲، غلامعلی خمر^۳

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زابل
nasiri.eghbal@gmail.com

دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، عضو هیأت علمی دانشگاه زابل
Kianiakbar@gmail.com

استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، عضو هیأت علمی دانشگاه زابل
ah.khammar@gmail.com

چکیده

پیاده‌روها در بیشتر جوامع جزء اصلی شبکه معابر شهری و محلی برای استراحت، تفریح و پیاده‌روی شهروندان محسوب می‌شوند و از آنجایی که معبر پیاده در فضای عمومی شهری برای حرکت عابر پیاده می‌باشد می‌تواند موجب تقویت رابطه اجتماعی و معنوی شهروندان تلقی گردد. در کلان‌شهرها حدود نصف و در سایر شهرها تا دو سوم سفرهای درون شهری کاملاً پیاده انجام می‌شود، اما متأسفانه در کشور ما این معابر به عنوان مکان‌های معلول و فراموش شده شهرها تلقی می‌شوند. امروزه حضور و حرکت پیاده در فضاهای شهری با وارد شدن اتومبیل کم‌رنگ شده و احیای آن از این نظر حائز اهمیت می‌باشد که باعث افزایش ارتباطات و برخوردهای اجتماعی از یک سو و موجب احیای شهر و فضای شهری از سوی دیگر می‌باشد. بنابراین بکارگیری اقدامات و راهکارهای موثر برای بازاریابی هویت از دست رفته پیاده‌روها و اهمیت و استاندارد سازی احداث آن امری ضروری به نظر می‌رسد. هدف اصلی این مقاله بررسی ضرورت و اهمیت احداث پیاده‌روهای شهری به عنوان فضاهای فراموش شده از دیدگاه برنامه‌ریزی شهری است. بنابراین باید توجه کرد که پیاده‌روها از نظر زیربنایی نقش مهمی را در شهر دارند و یکی از گام‌های ارتقاء کیفیت زندگی شهری احداث پیاده‌روهای مناسب است. روش پژوهش حاضر توصیفی - تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی می‌باشد. بدینصورت که ابتدا به تعریف پیاده‌روها، اهمیت احداث پیاده‌روها، نقش پیاده‌روها در فضای شهری و ضرورت ایجاد پیاده‌روها از دیدگاه برنامه‌ریزی شهری پرداخته می‌شود. بنابراین می-